

- a geotermális referenciaprojektek, megvalósíthatósági tanulmányok finanszírozására kockázati alap létrehozása szükséges,
- a 23/2007. (III. 29.) MeHvM rendeletnek a geotermális alapú áramfejlesztésre vonatkozó támogatást tiltó utasítását fel kell oldani,
- ki kell kérni – és figyelembe venni – a tárgyi szakmai civil szervezetek véleményét,
- az elkapkodott „társadalmi” meghallgatások és viták kiküszöbölésének módját,
- az egyetemi és posztgraduális képzési lehetőségek kidolgozása és kihasználása,
- az összes tárgyi pályázati lehetőség és a szakmában jártas pályázati bírálók biztosítása,
- támogató és koherens jogszabályi lehetőségek biztosítása,

- a geotermia lobbitevékenység jelentős fokozása, pl. a közszolgálati ill. kereskedelmi írott és elektronikus sajtón keresztül;
- szükség van a megújuló energiával (is), de a fosszilis energiafajtákkal (is) foglalkozó ügyintézők, középvezetők személyi, szakmai megújulására.

Az elkülönített jogi szabályozás már csak azért is helyes lenne, mert a jelenlegi szabályozás (szabályozatlanság) dzsungel helyett remélhetőleg átláthatóbb és követhetőbb lesz; ma – szintén hazánkra jellemző módon – 17 törvény, 26 kormányrendelet, 18 miniszteri rendelet és 6 egyéb tájékoztató, utasítás, állásfoglalás kapcsolódik a geotermiához, ill. termálföld-hasznosításhoz.

Végül ne felejtjük el, hogy a magyar geotermia nyereségességét a földgáz import-ár folyamatossá emelése döntően növeli. (Magyarország „túlgázosított” ország.)

DR. ÁRPÁSI MIKLÓS a geológiai technikum elvégzése után 1969-ben szerzett bányamérnöki, majd 1995-ben geotermális szakmérnöki oklevelet. A műszaki tudományok kandidátusa (1984). Az utóbbi 13 évben a geotermikus energia a szakterületen dolgozott 1995-1999 között a MOL Rt. Geotermia Projekt vezetőjeként, utána egyéni vállalkozóként. A Magyar Geotermális Egyesület tagja, 1995-2003 között elnöke. A Nemzetközi Geotermális Világszövetségben (IGA) is vezető tisztségeket töltött be. Hivatalos nemzetközi szakértő, a MMK tagja. Szakterületén rendszeresen publikál, ill. előad tudományos konferenciákon.

Hazai hírek

Ha Szent György-nap, akkor Bauxit Találkozó

Iucunda est memoria praeteritorum malorum – kellemes az elmúlt bajokra való visszaemlékezés

A magyar bauxit-timföld szakágnak, a geológusoknak, bányászoknak és a timföld-vegyészeknek, -technológusoknak sok évtizedes együttműködése méltó ok a két szakág immár hagyományosnak mondható évenkénti találkozására.

A 2009. április 28-án megrendezett V. Bauxit Találkozó hí volt saját hagyományaihoz. Volt tudomány, történelem, és nem maradt el a derűs nosztalgizálás sem. Az eredetileg a magyar bauxitföldtan történetének bemutatására és hagyatékának feldolgozására szerveződött rendezvény először a bányászati, majd idén már a timföldgyártás felé is nyitott. Sőt, idén a magyar bauxitiparral hagyományosan jó kapcsolatot tartó szlovák alupart is érdeklődési körébe vonta. További új fejlemény az egészen fiatal előadók bevonása.

A találkozó ötletgazdája-szervezője-rendezője (Tóth Álmos) és a házigazdák (Kovács Istvánné és munkatársai) most is kitettek magukért. A rendezvény anyagi alapját a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal, illetve a Magyar Alumínium Zrt. biztosította. A találkozót, illetve a Györgyöket Kovács Istvánné, Harrach Walter és Póka Terézia üdvözölte.

A levezető elnök emlékeztetett az örökre eltávozott, bauxitban társakra: Havasné Szilágyi Eszter geológusra, Véghe Sándorné em. professzorra. Tölmácsolta Szabados Gábor elnök és Kovács Árpád vezérigazgató-helyettes üzenetét, s bejelentette: a jövő évi rendezvényt Vadász Elemér 125. és Bárdossy György 85. születési évfordulójának kívánja szentelni.

Nyitó előadásként Mindszenty Andrea ismertette Bárdossy Györggyel kidolgozott elméletüket „A bauxitképződés, mint a globális klímaváltozást szabályozó visszacsatolási mechanizmusok egyike” címmel. Az ifjú nemzedéket képviselték Bíró Lóránt és Pandúr Krisztina, akik „Halimba II/DNy” előfordulás É-i települését vizsgálták „a térinformatika és a geostatistika, illetve a szedimentológia eszköztárával”. Kunhalmi Gábor, a Kassai Egyetem tanára előadása révén a szlovák

alumíniumipar történetéről kaptunk áttekintést. Zsády Éva a magyar bauxit-geofizika néhány nevezetes és érdekes dokumentumáról szólt. Zámbo János összeállítását a vietnami-magyar alumíniumipari együttműködésről Vörös István mutatta be. Majd ugyanó a bazalt bauxitosodásának vietnami (Bao Loc – Tan Rai) mintákon való kőzetmikroszkópiai megfigyeléseit ismertette. Bánvölgyi György a világ több timföldgyártásban technológiai szakértőként végzett munkájáról „mesélt” érdekes részleteket. Előadása is bizonyította, hogy a magyar szakértőket még ma is megbecsülik a világon. Nyerges Lajos a magyar bauxit-geofizika történetéről beszélt, s jelezte, hogy a szakágzatnak még sok mondani-valója van. Ballók Istvánné a MÁFI és a Dél-vietnami Geológiai Térképező Intézet laboratóriumai együttműködésének újabb fejezeteiről számolt be.

A rendezvény második részében került sor az Alumíniumipari Múzeumban a „60 watt – a háztartási gépek nagy generációja” c. vándorkiállítás megnyitójára. A kiállítást Kócziánné Szentpétery Erzsébet, az Országos Közlekedési és Műszaki Múzeum főigazgatója, valamint Warvasovszky Tihamér, Székesfehérvár polgármestere nyitotta meg.

A szakmai előadások folytatásaként Kakas Kristóf „Az Iharkúti bauxitkutatás apropóján” mesélt érdekes részleteket a geofizikusok munkájáról. A szakmai programot Tóth Álmos „A kéziratok dicsérete” c. előadása zárta. Több, a magyar „köztörténetbe” is belelógó „elfelejtett” dokumentum bemutatásával is jelezte, hogy milyen sok tennivalónk van még a kallódó iratok felkutatásában, megmentésében és ismertetésében. A régi dokumentumok mentésének szakmaközi feladataihoz hozzászólt Tóthné Medvei Zsuzsanna is.

Az előadások után kötetlen beszélgetésekben értékeltük a napot, és biztattuk a rendezőket a „hagyomány” folytatására 2010-ben is. A rendezvénynek az Alcoa Kultúrháza és a Magyar Alumíniumipari Múzeum idén is méltó keretet és jó otthont nyújtott. Köszönet a rendezőknek és viszontlátásra a jövő évi Bauxit Találkozón!

Harrach Walter

Egyesületi Ügyek

Az OMBKE Választmányának ülése

2009. április 23-án az OMBKE központ Mikoviny tanács-termében tartotta a választmány soron következő, a 98. Küldöttgyűlést is előkészítő ülését.

Dr. Tolnay Lajos elnök megnyitójában megállapította a határozatképességet, a választmány elfogadta az előre meghirdetett napirendet.

1. napirendi pont: Beszámoló az OMBKE 2008. évi gazdálkodásáról, közhasznúsági jelentés:

Dr. Gagyi Pálffy András ügyvezető igazgató szóbeli kiegészítést tett az írásban kiküldött anyaghoz, ezután *Boza István* könyvvizsgáló elfogadásra javasolta a beszámolót. *Götz Tibor*, az Ellenőrző Bizottság elnöke ismertette az Ellenőrző Bizottság április 20-i ülésének emlékeztetőjét, amit szintén korábban írásban megkaptak a választmány tagjai. A beszámolót az EB is elfogadja.

A választmány a könyvvizsgáló és az Ellenőrző Bizottság véleményét meghallgatva egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta az OMBKE 2008. évi gazdálkodásáról készült számviteli beszámolót, mérleget és eredmény-kimutatást, melyek a közhasznúsági jelentés részét képezik, egyúttal elfogadta a gazdálkodásról szóló beszámolót. (V. 18./2009. sz. határozat)

2. napirendi pont: Az OMBKE 2009. évi gazdálkodási terve

Dr. Gagyi Pálffy András az írásban előzetesen kiadott anyaghoz fűzött szóbeli kiegészítésében elmondta, hogy a gazdálkodás folyamatos figyelésének a célja a takarékoság, nem az egyesületi élet megbénítása.

Kiemelte, hogy a BKL Kohászat felelős szerkesztői teendőit *dr. Lengyel Károly* főtítkárhelyettes honoráriumáról lemondva vállalta, amivel nagyban csökkentette a lap kiadási költségeit.

Egyesületünk elnöke személyes közbenjárásával elérte, hogy a kiemelt támogatóink a jelzettnél kevésbé csökkentették támogatásukat, így a korábban tervezetthez képest csak 4 M Ft-tal kevesebb lesz a szponzorálás. A fegyelmet tagdíjbefizetésből lemérhető, hogy a tagok hűségesek. A BKL lapok küldésénél azok reklámhordozó, kapcsolattartó szerepét nem figyelmen kívül hagyva felülvizsgáljuk, hogy hol lehetne a lap mennyiségét csökkenteni.

A 2009-re tervezett 60-70 milliós vaskohász konferenciát a német partner lemondta, ebből veszteségeink keletkeztek. A felmerült költségek kifizetéséhez a német fél hozzájárult.

Számítunk a pályázati bevételekre. 2010-re programjaink közé terveztük Pécsre az Európai Knappentagot, várjuk a pénzügyi garanciákat.

A szakosztályokra felosztott pénzügyi tervnél a 30% visszajuttatást és a bejelentett rendezvényeket betettük. A költségeket létszámarányosan osztottuk fel. A Bányászati Szakosztály nullszaldós, a Vaskohászati Szakosztálynál jelentősebb a hiány, a fő támogatójunktól, a Dunaferr Zrt.-től függ a szakosztály bevételének alakulása.

Dr. Tolnay Lajos elnök megköszönte a kiegészítést és kérte a hozzászólásokat.

Katkó Károly javasolta, hogy a titkárok foglalkozzanak pénzügyekkel, negyedévente ellenőrizték a tagdíjbefizetéseket és a szakosztály kiadásait. A Kiadói Bizottság 2-3 alkalommal üljön össze és tervezzék meg a lapok kiadását, melyek tervezett megjelenetési idejének betartása a hirdetések miatt is fontos. Javasolta megvizsgálni a példányszámcsökkenést. A titkári értekezletet hasznosnak ítéli, javasolja ennek is többszöri összehívását. A változó pénzügyi szabályokra kéri a figyelmet felhívni.

Dr. Szabó Imre a támogató cégeknek küldendő lappéldányok hasznosságára hívta fel a figyelmet.

Kovacsics Árpád főtítkár hozzászólásában kiemelte, hogy a költségvetés összeállításánál 2008-ban a terveket fogalmzták meg. 2009. február 18-án titkári értekezletet tartott, ahol a legfontosabb elvként azt határozta meg, hogy csak a beérkezett pénz szabad felhasználni, a valószínűt nem szabad költeni. Az elmúlt 9 év alatt kialakított elveket, általános szabályokat nem változtatták meg, de fokozni kell az óvatosságot.

Dr. Tolnay Lajos elnök is csatlakozott *dr. Lengyel Károly* dicséretéhez, kiemelve a lapok arculatának kedvező változását is.

A választmány egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta az előterjesztett 2009. évi gazdálkodási tervet. (V. 19./2009. sz. határozat)

3. napirendi pont: A 98. Küldöttgyűlésen átadandó egyesületi kitüntetések jóváhagyása

Az előterjesztő *Komjáthy István*, az Érembizottság elnöke az írásban kiküldött kitüntetési javaslatot ismertette. *Huszár László*, a Bányászati Szakosztály titkára a szakosztály nevében tett módosító javaslatot.

A választmány egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül jóváhagyta az Érembizottságnak a 2009. évi 98. küldöttgyűlésen átadandó egyesületi kitüntetésekre vonatkozó előterjesztést, azzal a módosítással, hogy dr. Korompay Péter emlékérem, Sallay Árpád pedig emléklapok kitüntetésben részesül. (V. 20./2009. sz. határozat)

4. napirendi pont: Felkészülés a 98. Küldöttgyűlésre

Kovacsics Árpád főtítkár szóban ismertette a Küldöttgyűlésre készülő főtítkári beszámoló főbb tételeit, majd javaslatot tett a Küldöttgyűlés tisztségviselőire:

Mandátumvizsgáló és Szavazatszámoló Bizottság:

vezető: Gyórfi Géza okl. bányamérnök, Bányászati Szakosztály

tagok: *Csurgó Lajos* okl. kohómérnök, Fémkohászati Szakosztály, *Morvai Tibor* okl. bányagépezés és bányavillamosági mérnök, Egyetemi Osztály

Határozatszövegező Bizottság:

elnök: *Huszár László* okl. bányamérnök, Bányászati Szakosztály,

tagok: *Tóth János* okl. gépészmérnök, KfV Szakosztály, *Boross Péter* okl. kohómérnök, Vaskohászati Szakosztály, *Pivaresi László* okl. kohómérnök, Öntészeti Szakosztály, *Molnár István* okl. kohómérnök, Fémkohászati Szakosztály

Jegyzőkönyvvezető: *Gombár Jánosné* szervező titkár

Jegyzőkönyv hitelesítők: *dr. Dovrtel Gusztáv* okl. bányamérnök, Bányászati Szakosztály, *Hajnal János* okl. kohómérnök, Fémkohászati Szakosztály

A választmány a 98. Küldöttgyűlés tisztségviselőire vonatkozó előterjesztést egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megszavazta. (V. 21./2009. sz. határozat)

5. napirendi pont: Egyebek

– A Tiszteleti Tagok és Szeniorok Tanácsába delegált személyeket *dr. Gagyi Pálffy András* ismertette. (l. a következő oldali melléklet)

– *Tóth János*, a Magyar Olajipari Múzeum igazgatója által e-mailben elküldött tájékoztatóját a bányász, kohász, öntész muzeális intézmények állásfoglalás tervezetéről a választmány támogatta.

– *Dr. Gagyi Pálffy András* tájékoztatást adott a 2010-ben Pécsen megrendezendő Knappentagról, kiemelve, hogy

25 M Ft támogatási ígéretünk van. Csak akkor kezdünk a szervezéshez, ha rendelkezésünkre áll az összeg.

– *Dr. Gagy Pálffy András* tájékoztatta a választmány tagjait, hogy a 2009. július 4-5-én Pribramban megrendezendő Knappentaggal kapcsolatos tudnivalókról e-mailben és az OMBKE honlapján tájékoztatást adtak.

– *Hajnal János*, a Fémkohászati Szakosztály titkára bejelentette, hogy a küldöttgyűlés előtti napon 2009. május 21-én 14.30-kor a Fiumei úti temetőben Sóltz Vilmos sírjának koszorúzási ünnepségét idén is Molnár István szervezi.

– *Dr. Tardy Pál* az erdélyi Máramaroszigeten rendezett XI. Bányászati, Kohászati és Földtani Konferencia kulturális programját tanulságosnak minősítette, és kérte a választmányt, hogy részesítse dicséretben a szervezésért *dr. Gagy Pálffy Andrást* és *Gombár Jánosné*t.

– *Morvai Tibor* az OMBKE honlapjának aktualizálására hívta fel a figyelmet.

Az ülés emlékeztetője alapján PT

A Tiszteleti Tagok és Szeniorok Tanácsába javasoltak

Bányászati Szakosztály

Kovács Loránd okl. bányamérnök, tiszteleti tag

Dr. Szabó Imre okl. bányamérnök, tiszteleti tag

Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály

Götz Tibor okl. olajmérnök, tiszteleti tag

Dr. Pápay József okl. olajmérnök, akadémikus

Vaskohászati Szakosztály

*Dr. Mezei József** okl. kohómérnök, tiszteleti tag

Dr. Takács István okl. kohómérnök

Fémkohászati Szakosztály

Harrach Walter okl. vegyész mérnök, tiszteleti tag

Dr. Csák József okl. kohómérnök, vezetőségi tag

Öntészeti Szakosztály

Dr. Pílyssy Lajos okl. kohómérnök, tiszteleti tag

Dr. Vörös Árpád okl. kohóipari gazdasági mérnök,

tiszteleti tag

Egyetemi Osztály

Dr. Kovács Ferenc okl. bányamérnök, akadémikus, egyetemi tanár, tiszteleti tag

Dr. Károly Gyula okl. kohómérnök, egyetemi tanár,

tiszteleti tag

**Elnöki tisztségre javasolta a szakosztály*

Színes múzeumi körutazás

Egyesületünk Salgótarjáni Osztálya minden évben szervez egy-egy, családtagokkal kiegészülő nyári kirándulást olyan helyekre, ahol szakmáink történetének emlékhelyeit is felkereshetjük. Ez évben így a Dunántúl középső részén tettünk négy napos kirándulást.

Az alapötletet az ott található bányamúzeumok, történeti bemutatók, emlékhelyek felkeresése adta, melyet kiegészítettünk olyan nevezetes létesítmények felkeresésével, melyek nem kötődtek korábbi működési területeinkhez, de a kirándulást színessé tették, és azoknak is érdekesebbé, akik nem csupán a „bányászati történetére” kíváncsiak. Az egyes felkeresett létesítmények látásával leírásával itt nem kötjük le a t. olvasók idejét, figyelmét, csak azon élményekről számolunk be, ami nincs benne a nyomtatott vagy internetes „nagykönyvekben”.

Kirándulásunk pénteken reggel indult azzal, hogy az egyik budapesti kohász „szentélyt” kerestük fel, ami konkrétan az

Öntödei Múzeum meglátogatását jelenti. Mivel a résztvevők nagy része esetenként több évtizede tagja OMBKE szervezeteinknek, de még nem volt dolga az Egyesület központjában, így látogatást tettünk ott is, hiszen e két hely közel esik egymáshoz.

Az első napon még látogatást tettünk Székesfehérváron a *Bory-várban* és időztünk egy kicsit a város régi részében, majd lefoglalt szálláshelyünkre, Balinkára mentünk. Ott aludtunk három éjjel, ahol reggelit és vacsorát is kaphattunk, s bár a táborban 260 vendéget tudnak fogadni, szinte csak a miénk volt a tábor, eltekintve a csodálatos, természetes zenei háttérrel adó madárseregől.

Második napunk egy „igazi” bányában kezdődött, a Gánton levő *Balás Jenő bauxitbányászati múzeumot* néztük meg, elsősorban az ott látható kiállítást, az egész kitermelt bányagödör bejárása „nem fért bele” tervezett programunkba. Ezután témaváltás, Csákváron a *Fazekas Múzeum* következett. Tapasztalhattuk, hogy a tűzálló agyag nem csak szakmánkhoz kell, a fazekasok is sokféle, közvetlen tűzbe vagy tűzhelyre tehető edényt alkotnak belőle. Külön színfoltot jelentett, hogy – szombat lévén – éppen falunapot tartottak, melyben szerepelt a fazekasmesterséget a maga valóságában megismertető bemutató, melynek során szemünk előtt lett egy-egy maroknyi agyagból kis korsó, tálcaska és tányér.

Következő úti célunk Oroszlány volt, pontosabban *Majkpuszta*, ahol egy egész csokor program jött össze. Először ebéd következett a szép tóparton levő étteremben, amit a *Kamalduli Remeteség* épületének megtekintése követett. (Itt szakmánkhoz kötődően több, nagyon szép kiviteltű öntöttvas kályhát láthattunk, melyek egy részén a KALÁN védjegy volt olvasható.) Szakmai programunkba tartozott a *XX. sz. aknánál létrehozott bányamúzeum* megismerése. Mivel a nap már erősen szálló úton járt, s hagyományainkhoz más is tartozik, mint maga a szénbányászati tisztelete, a bor tiszteletével Mórton fejeztük be napunkat – természetesen a *Bormúzeumban*, ahol vacsorát kaphattunk, és ismeretséget köthettünk néhány móri borral.

Vasárnap könnyedebb programunk volt. Első jeles hely *Zirc* városa volt, lehetőség adódott az *apátsági nagytemplomban* misén való részvételre (éppen Úrnapja volt körmenettel), aki inkább mást akart tenni, megnézhetette a híres *műemlék könyvtárat*, a *természettudományi kiállítást* (gyönyörű bemutatása az erdei állatoknak!). Innen Herend következett, a porcelánművészet megnézése, de „szakmánk” sem maradt ki egészen, utolsó megállónk Várpalota, a *Thury-várban* a *Bányászattörténeti Gyűjtemény* volt.

Hétfő már a hazatérés napját jelentette. Kissé korai látogatóként (mivel a hivatalos nyitás előtt már kb. fél órával bebocsátást nyertünk) Székesfehérváron, az *Alumíniumipari Múzeumban* „utánajártunk” mi és hogy is történik a bauxittal, míg abból az ismert eszközeink készülnek. Salgótarjában nincs igazán jó fürdési, strandolási lehetőség, ezért több útitársunk örömmel él ilyen lehetőség kihasználásával, amit most a Velencei-tó partján az agárdi fürdés lehetősége kínált. Aki nem kívánt fürdeni, sétát tehetett a tó partján fekvő üdülő-településen. A négy napos program ezután a hazautazással ért véget.

A jó hangulatot segítette, hogy útitársaink régóta együtt tesznek hasonló utakat, és az időjárás is kegyes volt hozzánk, túlzott meleg se fárasztott minket, és esernyőink igazi alkalmazására se kellett sort keríteni. Jövőre is fogunk kirándulni, ha megvalósul a Pécsre tervezett Bányász-Kohász-Erdész Tálalkozó, oda megyünk mi is.

Liptay Péter

Hazai hírek

XIII. Bányászati Szakigazgatási Konferencia Zalakaroson

A Bányavállalkozók Országos Egyesülete (BOE), a Bányavállalkozók Műszaki Egyesülete, a tapolcai Bányász Műszaki Klub, a Magyar Bányászati Szövetség (MBSz), a MOL NyRt. és a MAL Zrt. Bauxit-Hidrát Divízió szervezésében 2009. május 13-15-én – immár tizenharmadik alkalommal – került sor Zalakaroson, a Hotel Karos Spa szállodában a Bányászati Szakigazgatási Konferencia megrendezésére.

A konferenciát a szálloda nagytermében *Kozma Sándor*, a Dolomit Kft. ügyvezető igazgatója, a Bányavállalkozók Országos Egyesületének vezetője, a rendezvény elnöke nyitotta meg, köszöntve a több mint 180 résztvevőt. *Dr. Oláh Péter*, a szálloda vezérigazgatója köszöntőjében kifejezte azon reményét, hogy e szép helyen negyedik alkalommal is jól fogjuk magunkat érezni. Majd *Károly Ferenc* műszaki igazgató (MAL Zrt. Bauxit-Hidrát Divízió) a rendezvény társelnökéül közérdekű bejelentéseket tett. Néhány szóban kitért arra is, hogy a válság a bányászatban belül leginkább a hazai mélyművelés bányászatot érinti. Szünetel a bányászati tevékenység a hazai mélyművelés bauxitbányászat területén, és június 15-étől a bányászati dolgozóit egy hónap szabadságra küldik az egyetlen magyarországi mélyművelés szénbányánál.

A konferencia első napján a következő előadásokat hallgathattuk meg:

Szabados Gábor elnök (Magyar Bányászati és Földtani Hivatal – MBFH): A bányajog aktuális kérdései

Kramár Tibor helyettes bányakapitány (Veszprémi Bányakapitányság): A bányafelügyeleti ellenőrzések tapasztalatai a veszprémi Bányakapitányság illetékességi területén

Az előadások után hasznos tájékoztatók, bejelentések következtek:

Dr. Mrekva Tibor értékesítési vezető (Liebherr-Építőgépek Magyarország Kft.) szólt arról, hogy a Liebherr és Mercedes-Benz 2009 áprilisában és májusában Olaszországban, Ausztriában, Csehországban és Magyarországon RoadShow 2009 címen haszongépjárművek bemutatóját szervezi. A hazai bemutató május 22-23-án Alsónémediben, a Felsőbabádi bányában lesz.

Németh Géza mérnök-tanár, szakoktatási szaktanácsadó (Pólgármesteri Hivatal) a Várpalotán újrainduló bányászati szakképzésekről adott értékes információkat.

Tompos Attila (Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.): Útépítési beruházások 2009-ben.

Az esti program borkóstoló és vacsora volt a Cezar Winery Kft. nagyradai pincészetében.

A második napon a következő előadásokat hallgatta meg a nagyszámú résztvevő:

Dr. Hámor Tamás főosztályvezető (MBFH): A bányászati hulladékgazdálkodás első tapasztalatai

Laki Zoltán osztályvezető (Dél-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség): Bányászati környezetvédelmi engedélyeztetési problémái

Tóth Éva igazgató (Magyar Nemzeti Váyonkezelő Zrt.): A Nemzeti Földalapba tartozó földterületek és azok bányászati tevékenység céljából történő igénybevételei lehetőségei

Dr. Zoltay Akos ügyvezető főtisztviselő (MBSz): Az EU intézkedések és a bányászat. Útmutató: Natura 2000 és a bányászat

Kujbus Attila vezérigazgató (CEGE Zrt.): Műszaki lehetőségek és szabályozási korlátok a hazai geotermikus energiakutatásban

Tamaga Ferenc bányakapitány (Budapesti Bányakapitányság): Változások a közigazgatási hatósági eljárásban

Bihari György osztályvezető (MBFH): Gondolatok az ásványvagyongazdálkodás szabályozásáról

Horányi István ügyvezető (KÓ-KA Kft., Budapest): Ásványvagyon-gazdálkodás a növekvő számú hatóságok eljárási gyakorlata környezetében

Dr. Izsó István bányakapitány (Miskolci Bányakapitányság): A bányászati tevékenységre vonatkozó legfontosabb követelmények

Balogh Zoltán vezető geológus (WildHorse Energy Hungary Kft.): A WildHorse Energy Ltd. magyarországi uránkutatói és bányászati elképzelései

Magyar József EBK szakértő (MOL Nyrt.): A MOL Nyrt. kiterjedési felkészültsége és a veszélyhelyzet-reagálás módszerei a fűrészi gyakorlatban

Figler András irodavezető (Kulturális Örökségvédelmi Hivatal, Nyugat-dunántúli Iroda): Örökségvédelem és bányászat

Prém Dóra mb. állomásvezető (ÉMI Kht., Veszprémi Minőségellenőrző Állomás): Építési célú termékek megfelelőségi igazolási eljárásáról

A vacsorát követően a selmeci hagyományok alapján tartott szakestély zárta a nap programját. A szakestély elnöki tisztét *Kiss Csaba*, alias *Balhés Charley* töltötte be. Háznagy: *Károly Ferenc*, alias *Lexikon*, kontrapunkt: *Vigh Tamás*, alias *Vadászkürt*, balekszósz: *Mihalecz József*, alias *Golyó*, Cantus Praeses (nótafa): *Riedl István* alias *Ormányos Kormányos*, a konzekvencia: *Jáger Zoltán*, alias *Jagger*, garatór: *Varga Gusztáv*, alias *Pocak* volt. A „komoly pohár” megtartására a szakestély elnökétől *Dr. Izsó István* – alias *Galus* – kapott szót.

A szakestély fényét a firmakeresztelés és jelenlévő firmák humoros felszólalásai, hozzászólásai emelték. Humoros formában, de felelevenedtek napjaink hírei mellett az előadásokon elhangzottak is. Az eddig megtartott bányászati szakigazgatási konferenciák legjobb szakestélyén vehettünk részt, köszönhetően az elnök és a kontrapunkt remek felszólalásainak. Közfelkiáltással, alias *Vadászkürtöt* a rendezvény emberének választottuk.

A rendezvény harmadik napján egy előadás hangzott el:

Riedl István bányakapitány (Pécsi Bányakapitányság): Az M6 autópálya építésének bányafelügyeleti tapasztalatai (célkitermelőhelyek, alagutak, gázvezetékek vonatkozásában).

Ezután a hagyományos konzultáció következett, melyet *Dr. Ihász Lajos* ügyvéd (BOE) vezetett. A rendezvény e részében kérdéseket tettek fel a bányavállalkozások képviselői és a tervezők a hatóságok jelen levő szakembereinek. Itt felmerült a környezetvédelmi engedélyeztetés, az ásványi nyersanyag gazdálkodás, a cél-kitermelőhelyek, valamint az állami tulajdonban levő területek megszerzésének hosszadalmas ügye. Szóba került ismét, hogy a bányászati engedélyezés folyamatában résztvevő egyes első fokú hatóságok területi szervei azonos jogszabályi előírásokat mennyire eltérően értelmeznek. Felmerült az is, hogy szakmánkat érintő bányászati, környezetvédelmi, természetvédelmi stb. törvények, kormányrendeletek és az egyes miniszteri rendeletek terén nagy fokú a túlszabályozottság.

Végül *Dr. Ihász Lajos* zárszavában értékelte a konferenciát és megköszönte a résztvevők aktivitását, a házigazdák segítő hozzáállását. Reményét fejezte ki, hogy ez a hagyomány tovább folytatódik és jövőre is megrendezzük a konferenciát.

A rendezvényen több szervezet is élve a rendezők által felajánlott lehetőséggel, reklámanyagok felhasználásával termékbemutatót tartott.

Szó esett arról is, hogy több hazai bánya is kapcsolódott az EU tagállamokban 2009. május 15-16-ára meghirdetett Euró-

pai Ásványok Napja (European Minerals Day 2009) rendezvényhez, amelynek keretében a bányavállalkozások a civileknek bemutatják tevékenységüket. A látogatók megismerkedhetnek a bányászattal és megtudhatják azt, hogy milyen kiemelt figyelmet fordítanak a bányavállalkozások a környezetre és a természet védelmére.

A rendezvény szervezése és sikeres lebonyolítása a már nagy gyakorlattal rendelkező csapat – *Horváthné Kozma Orsolya, Dr. Ihász Lajos, Jankovics Bálint, Károly Ferenc, Kovács Béla, Kozma Sándor, Szántó András, Szirányi Zoltán, Varga Gusztáv, Volter György* – érdeme. A helyszínt biztosító szálloda alkalmazottai, élükön *dr. Oláh Péter* vezérigazgatóval ismét mindent megtettek azért, hogy jól érezzük magunkat.

Károly Ferenc

Ásványnapi bemutató Iszkaszentgyörgyön

Az Európai Ásványnap (Európa-szerzte megrendezett nyílt nap, melyen bányüzemek civil látogatókat fogadtak) kezdeményezéséhez több hazai bányavállalat (pl. a Kőka Kft. és a Colas Kft.) is csatlakozott. A Fejér megyei Napló munkatársa, *B. Kiss László* egy ilyen eseményről számolt be:

Felhívásig virít az iszkaszentgyörgyi dolomitbánya külszíni fejtése. A kőszállító kamionok sokáig a falun keresztül közlekedtek, néhány éve azonban elkerülő út épült a számukra. A berendezések vasútra emlékeztető zaja, a fejtésből olykor fől szálló por időről időre visszatérő téma a faluban, ugyanakkor a csaknem 50 főt foglalkoztató üzem több helybéli családnak ad kenyeret, az önkormányzat pedig aligha nélkülözhetné az iparüzési adót. Éppen ezért valódi jelentőséggel bír az a nyílt nap, amelyet a Kőka Kft. iszkaszentgyörgyi dolomitbányájában tartottak pénteken, az európai ásványok napja alkalmával. Az üzemlátogatásra a helyi kastélyiskola hetedikeseit és nyolcadikosait invitálták meg. Az Európai Unió által támogatott akcióhoz Magyarországon egyébként féltucat bánya csatlakozott annak érdekében, hogy a szélesebb nyilvánosság is megismertessék – megértessék – az iparág fontosságát.

Mióta kötelező védőfelszerelés a sisak mellett a láthatóság mellett is? – tudakoltam a beöltözést követően *Vigh István* üzemvezetőtől, miközben a 18 hektáros bányagödör szélén indultunk neki a festői panorámát kínáló csúcsnak. – Most sem kötelező – hangzott a válasz. – Az európai ásványnap logójával díszített mellényt hazavihetik a gyerekek, hogy aztán jó hasznát lássák, ha bicikliznek.

A hegytetőre érve megpihent a csapat. A függőleges sziklafalról néhány méterre megállva Bakonyi Rezső bányászati vezető mutatta be az üzemet, ahol négy szinten zajlik a kitermelés. Így tehát mintegy 100 méter magasról tekinthettünk le a fejtés aljára. Az iszkaszentgyörgyi dolomitbányát 1969-ben nyitották meg, eredetileg a Dunai Vasmű igényeinek kielégítésére. Az itteni dolomitból az útépitésekhez, az üvegyáraknak és a betoniparnak is szállítanak. Kezdetben évi 100 ezer tonna követ fejtettek, ma ez a mennyiség 1,2 millió tonnára rúg. A bányatelek 70 hektáros, s még mintegy 70 millió tonnára becsülik az ásványvagyon, amely azonban teljes egészében nem termelhető ki. A hatalmas, holdbéli tájra emlékeztető bányagödör, amely oldalirányban már elérte a telek szélét, évente 20-30 méternyit harap ki a hegyből. A bánya háromévente ismételt elkészítendő üzemi tervét 17 szakhatósággal kell engedélyeztetni, s a robbantásokhoz is engedély kell. Egy robbantáshoz 13, hetvenfokos lyukat fúrnak a sziklába az alább levő szintig. A lyukakba töltik a robbanóanyagot, összesen 1,8 tonnát, ami egy másodperc alatt 18 ezer m³ követ választ le a sziklafalról, és zúz legfeljebb 30-40 centiméteres darabokra. *(A látogatók megtekintették a robbantást is. – Szerk.)* Egyesek

szemében a külfejtés egy jókora tájseb, más szemében szépen művelt bánya – utalt a kitermelés olykor igencsak eltérő megítélésére Bakonyi Rezső, aki szerint a zaj a megengedett határértéken belül van. Nem vitatta ugyanakkor, hogy száraz időben, nagy szélben valóban száll a por. Ez elkerülhetetlen, ugyanakkor nem fenyeget szilikózissal, mivel nem tartalmaz kvarcot. Ahol felhagynak a fejtéssel, 42-43 fokkal alacsonyabban ki, amelyet idővel ismét birtokába vesz a természet. A bánya területén egyébként már most is előfordulnak vadállatok: rókák, borzok, ragadozó madarak – hangzott el.

Tények az ásványokról és a bányáról

Európában körülbelül 30 ezer működő bánya található, a szektor még mindig mintegy 250 ezer főnek ad munkát. Egy családi ház 400 tonna ásványt és ásványi adalékanyagot tartalmaz. Egy gépkocsiba 100-150 kilogramm mennyiségben építenek be ásványi eredetű anyagot. A festékek 50 százaléka ásványokból áll, az üveg pedig 100 százalékban ásványokból készül.

Az iszkaszentgyörgyi bányüzemben 27 féle, eltérő szemcsenagyságú dolomittermék készül.

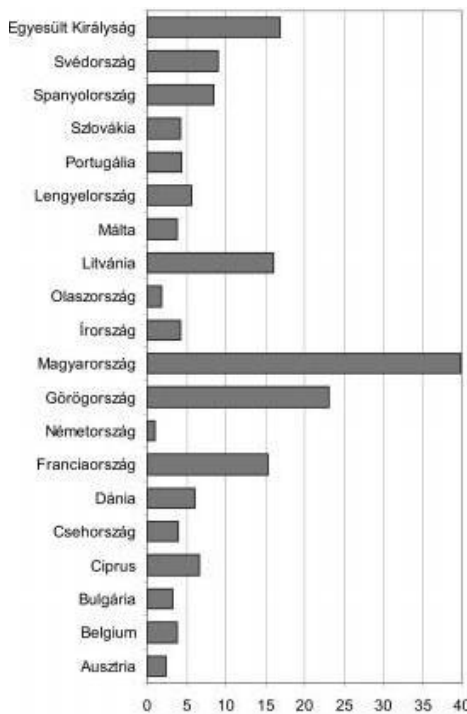
<http://www.fmh.hu:80/gazdasag/20090519>

PT

Hatóságok száma

A Zalakaroson 2009. május 13-15-én tartott XIII. Bányászati Szakigazgatási Konferencián *Kujbus Attila* vezérigazgató (CEGE Zrt.) előadást tartott „Műszaki lehetőségek és szabályozási korlátok a hazai geotermikusenergia-kutatásban” címmel.

Az előadásában szólt a hazai szabályozási korlátokról és bemutatta, hogy az egyes EU-tagállamokban egy létesítési engedélyezési eljárásba mennyi hatóságot vonnak be. Érdekesként ezt a táblázatot (szalagdiagramot) mellékeljük. A

Létesítési engedélyeztetési eljárásba átlagosan bevont hatóságok száma. Forrás: Promotion and growth of renewable energy sources and systems. Final report, Ecofys et al. p 67. 2009

diagram nem az egyes országokban létező hatóságok számát mutatja, hanem azt, hogy az egyes országokban egy-egy engedélyezési eljárásba *átlagosan* hány hatóságot vonnak be, ezért a számok nem feltétlenül egész számok. „Természetesen” toronymagasan vezetünk, amint azt a mindennapi életünkben is tapasztaljuk.

Nem vigasz, hogy kis hazánkban nem csak a rossz társadalmi megítélésű bányászatot (és ipart) sújtja ez a bürokrácia, hanem még a nagyon divatos, *nagyon zöld* beruházásokat is. A *Mérmők Újság* 2009. júliusi számában *Wagner Ernő* „KÖZművek” c. cikkében olvashatjuk az alábbiakat:

„...nemrégiben 14 km *kerékpárutat* terveztünk 60 nap alatt, és ennek az engedélyezési eljárása 475 napig tartott, úgy, hogy az engedély kiadása érdekében *a terveken nem kellett változtatni*. A magukat szereptévesztésbe lavírozó hivatalnokok és ebben teljesítési (esetünkben nem teljesítési) segédjükké váló közműkezelők valójában nem mérik fel, hogy egy fontos nemzetgazdasági szegmens fejlődésének gátjává váltak.”
(*Nem csak egy szegmens!* – PT)

„Hiába a tervező felelős nyilatkozata, attól még jó esetben – és jó pénzért – 30, kedvezőtlen esetben 50 különböző szervezet megfontolt, parciális érdekeket legfontosabbnak kezelő, lehetőleg papíron 3 példányban bekért, teljes körű dokumentáción nyugvó szakmai véleménye adja a legerősebb védőbástyát az engedélyező hatóságnak.”

KF – PT

Szent Katalin Emléktárávátása

A Telkibányai Ipartörténeti Gyűjtemény (jelenlegi nevén Abatúji Múzeum) második alkalommal vett részt a Múzeumok éjszakája eseménysorozaton. Ez alkalommal is nagyszabású rendezvényekkel készültünk. Több száz fő (helyi lakosok, illetve turisták) vett részt a szombat délutántól vasárnap hajnalig tartó eseményeken.

A felújított emléktárá

Az est fénypontja a Szent Katalin emléktárá megnyitója volt. A múzeum kertjében egy táróbejárat, rövid táró, majd egy függőleges akna és az aknaszájnál kiképzett élőkép mutatja be a középkori aranybányászok életét. A tárót felújítottuk, életnagyságú alakokkal rendeztük be: magyar csillét toló bányász, egy-egy ércet fejtő, illetve rakodó bányászalak. A táró kiképzése, az eszközök, felszerelések, illetve a bányászok ruházata teljes egészében korhű.

Szent Katalin, csakúgy mint a *legtöbb felvidéki bányának*, Telkibányának is a *védőszentje* volt.

A klopacska hangjai mellett történt az ünnepélyes bevonulás, a díszegyenruhába öltözött legidősebb telkibányai bányász vezetésével, őt követte két, szintén bányász díszegyenru-

Szent Katalin

hába öltözött kisiskolás, majd két eredeti bányamanó. A bányászhimnusz után a megnyitóbeszédet az emléktárá megálmodója, tervezője és megvalósítója, *Benke István* tartotta. A szalag átvágása után kezdődhetett a táró megtekintése 6-8 fős csoportokban, az előírásoknak megfelelően, kobakkal ellátva lehetett belépni.

Az avatási ünnepség

A táró felújítására az anyagi forrást a Telkibányai Ipartörténeti Gyűjtemény Alapítvány biztosította, a Magyar Bányászati és Földtani Hivataltól pályázaton elnyert pénzzel.

Benke Tamás

115 éves a „Jó szerencsét” köszöntés

1894. április 7-én Selmechányán tartotta az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület felolvasással összekötött rendes gyűlését (megjelent a Bányászati és Kohászati Lapok, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület és a M. Kir. Bányászati Akadémia közlönye /XVII. évfolyam, 8. szám, 1894. április 15., p.: 113-116/) ahol a 11. napirendi pontban „*Arkossy Béla* a bányász köszöntésre vonatkozó ama kérdését terjeszti a választmány elé, hogy a német „*Glückauf*” köszöntést a legmagyarosabban mi módon lehetne kifejezni. Többek hozzászólása után *Péché Antal* tiszteletbeli tag a „*Jó szerencsét*” köszöntésformát tartván a legmagyarosabban hangzónak, ezt ajánlja elfogadásra (általánosan elfogadtatik”).

1994-ben a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete javasolta, hogy az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel közösen ünnepeljék meg a centenáriumot. Erre 1994. április 7-én Várpalotán a „*Jó szerencsét* Művelődési Központ”-ban került sor. A bronz domborműnél (amely *Bóna Klára* alkotása /1931/, eredetileg a Bányász Olvasókör épület-

együttes nagytermének főbejárati falán volt elhelyezve, és a Művelődési Központ felépítése után 1958-ban került jelenlegi helyére) e sorok írója tartott ünnepi beszédet, és javasolta, hogy a jövőben minden évben, Várpalotán, szakmai előadások keretében kerüljön sor a köszöntés elfogadásának megünneplésére. Ez eddig minden évben megtörtént.

2009. április 7-én a zsúfolásig megtelt nagytanácsteremben az ünnepség a Faller Jenő Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet DUENDE Színjátszó Kör nagyon szép műsorával kezdődött, majd *dr. Bárdossy György*, az MTA r. tagja „A fosszilis energiahordozók szerepe a jövő energiaellátásában” és *Rabi Ferenc*, a Bánya- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ) elnöke, az EMCEF Szociális Párbeszéd Állandó Bizottság elnöke „Európai szociális párbeszéd” címen tartottak előadást.

Az emléktáblánál *dr. Tolnay Lajos*, az OMBKE elnöke tartotta az emlékbeszédet. A Bányászhimnusz harangjátéka alatt koszorút helyeztek el a BDSZ, az OMBKE (*dr. Gál István*, az OMBKE Ipargazdasági Bizottság elnöke és *dr. Vojuczy Péter*, a Bányászati Szakosztály alelnöke), az MBFH, a Veszprém Megyei Közgyűlés, Várpalota Város Önkormányzata, a Bányász Hagyományok Ápolásáért Egyesület, a Faller Jenő Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet és a SZINDBÁD Kht. vezetője, képviselője.

Ezt követően a résztvevők a BDSZ és az OMBKE által rendezett állófogadáson vettek részt, ahol a pohárköszöntőt *Talabér Márta*, a Veszprém Megyei Közgyűlés alelnöke mondta.

Az 1994-es ünnepségen minden résztvevő kézhez kapott egy minikorsót, amin a „100 éves a Jó szerencsét köszöntés” felirat volt olvasható. Idén egy kicsit nagyobb méretű minikorsót – elkészítését *dr. Hiller István* oktatási és kulturális miniszter a 2009. évben rendelkezésre álló keretből biztosította – kaptak a jelenlevők „115 éves a Jó szerencsét köszöntés” felirattal.

Az ünnepség kiváló alkalmat adott arra is, hogy rég nem látott kollégák, barátok találkozzanak. Az ünnepség végén ismét elhangzott a minden évben, a zárzóban elhangzott mondat: „Jövőre Veletek ugyanitt”.

Dr. Horn János

Kongresszust tartott a Bánya- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezete

2009. július 7-én a Bánya- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ) megtartotta XXXI. Kongresszusát. A zárt ülésen megtartott kongresszuson a küldöttek megtárgyalták a BDSZ Országos Tanács – a két kongresszus közötti időszak döntést hozó testülete – jelentését a XXX. Kongresszus óta végzett munkájáról. Ezt követően módosította a Szakszervezet alapszabályát. A módosítás két leglényegesebb pontja, hogy a szervezet neve a jövőben „Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete” (a rövidítés változatlanul BDSZ, a cím is változatlan; 1068 Budapest, Városligeti fasor 46-48.), és hogy a tisztségviselőket 5 évre választják.

Harmadik napirendi pontként a küldöttek titkos szavazással egyhangúlag választották meg a BDSZ elnökének *Rabi Ferencet*, alelnökeinek *Csanádi Józsefet*, *Pápis Lászlót*, *Varga Évát*, a Számvizsgáló Bizottság elnökének *Fenyvesi Jánosné*.

A Kongresszus küldöttei döntöttek arról is, hogy a soron következő, XXXII. Kongresszust Budapesten, 2009. november 13-án tartják meg, melyen az új összetételű vezető testület előterjeszti a következő 5 évre szóló programját.

Dr. Horn János

Válságkezelő intézkedések a MAL Zrt.-nél

2009 elején a gazdasági világválság elérte a MAL Zrt. piacait is. A különböző minőségű timföldek korábbi havi 24 ezer tonnás értékesítési mennyisége mintegy *felére csökkent*. Mind a bauxittermelő üzemeknél, mind a timföldgyárban feldolgozatlan, eladatlan készletek halmozódtak fel. A bevételek kiesése miatt kritikussá nőtt a külső finanszírozás.

Az árbevétel csökkenése miatt áprilistól azonnali, drasztikus intézkedések bevezetésére kényszerült a társaság. Minden beszállítójánál – anyag és szolgáltatás – 20%-os árcsökkentést kezdeményezett, amit azok a közös továbbélés érdekében többségükben elfogadtak. A készletek növekedésének megakadályozására a timföldgyár két gyártósora közül az egyiket leállították, és minden alapanyag készletet minimalizáltak. A költségek csökkentése érdekében április 14-től *a timföldgyárban* az egy sor folyamatos üzemének fenntartása mellett *4 napos munkahétre* tértek át. Az egy sor a felhalmozott bauxitkészleteket ill. a már letakarított külfejtés termelését dolgozta fel.

A társaság mindkét mélyműveléses bányauzemében leállította a bauxittermelést. Ezek közül a jobb geológiai körülményekkel rendelkező bakonyoszlópi bányában a vízemelést és a szellőztetést is leállították, Halimbán ezt a két tevékenységet, ill. a központi bányamentő állomás üzemeltetését továbbra is fenn kellett tartani. A bányauzemek dolgozóit – a Halimbán említett tevékenységek ellátásán túl – *központi szabadságolásra és állásidőre* kellett küldeni, ill. a 4 napos munkahét miatt a timföldgyárban keletkezett mintegy 70 fős létszámgigényt a bányauzeméből történt átirányítással pótolták.

A műszaki irányítás középtávú terveket dolgozott ki a hosszú távon költséghatékonyabb alapanyag ellátás érdekében.

A bányauzemek leállítását eredetileg 6 hétre, május 25-éig tervezte a MAL Zrt., de mivel a piaci igény nem változott, a bányabeli munkahelyek *újratelepítése csak július 1-jétől* valósulhatott meg. A megfelelő költségszintű termeléshez szükség volt a már meghozott és további, a szoros és nagyon takarékos gazdálkodást biztosító intézkedésekre:

- a kitermelhető *bauxitminőség* alsó határának megemelésével a timföldgyár jobb minőséggel történő ellátása,
- csökkentett mennyiségű *bauxittermelés, 2 műszakban,*
- a *feltárási* (meddő) tevékenység *minimalizálása*, későbbre halasztása,
- a *hűségjutalom* kifizetésének 2010. december 31-ig történő felfüggesztése,
- a *föld alatti pótlék* 30-ról 20%-ra csökkentése,
- az *anyagkészletek* minimalizálása,
- további *árcsökkentések elérése* a beszállítóknál.

A timföldgyárban és a kapcsolódó kisegítő üzemrészeken továbbra is fennmaradt a korábbi, rövidített, általában 4 napos munkahét, és ehhez a bányauzemekből történő létszám-átirányítás.

Az intézkedések – melyekhez a cégvezetés megszerezte a munkavállalókat képviselő szakszervezetek hozzájárulását – mind a timföldgyárban, mind a bányauzemekben jövedelemcsökkenést jelentenek, de a nyugdíjasok továbbfoglalkoztatásának megszüntetésén kívül *nem kellett senkinek sem a munkaviszonyát megszüntetni.*

Az intézkedésekkel a timföld tonnánkénti előállítási költségét mintegy 15%-kal sikerült csökkenteni, ami javuló piaci helyzet mellett záloga lehet a túlélésnek.

Szerkesztőség

A Vértesi Erőmű helyzetéről

Év végéig további 310 fős leépítésre kerül sor az MVM Vértesi Erőművében, viszont elmarad az erőművet kiszolgáló *Márkushegyi Bányaiüzem* nyárra tervezett egyhónapos leállása – tájékoztatta az MTI-t csütörtökön az oroszálányi kistérség sajtóreferense.

Ivák István közlése szerint a létszámleépítésről megállapodást írtak alá az erőmű reprezentatív szakszervezetei és *Szabó Pál*, a VÉRT vezérigazgatója. A január elsejei 2.100 fős munkavállalói létszám az év végére 1.550 főre csökken. Korábban 240 szerződéses erdélyi bányásznak nem hosszabbították meg a munkaviszonyát, a továbbiakban a nyugdíjas visszafoglalkoztatottak és a nyugdíjkorhatárt elértek számíthatnak leépítésre.

A felek a kényszerű létszámcsökkentés humánus lebonyolítása érdekében Humán Irodát hoznak létre, kezdeményezik a megváltozott munkaképességű dolgozók munkaköreinek felülvizsgálatát, és szorosabbá fűzik kapcsolatukat a munkaügyi központtal.

A VÉRT költségeinek csökkentése érdekében megválnak több ingatlanától, melyek között munkásszállók, irodaház és szálloda üzletrész szerepel, de az oroszálányi Bányász Klubot is értékesítik és megszűnik a versenysport támogatása.

A szakszervezetek és a vezetőség által aláírt dokumentumok záradéka szerint mindezek hatálybalépésének feltétele a társaság üzleti tervének elfogadásáról rendelkező MVM (Magyar Villamos Művek) közgyűlési határozata.

„A Magyar Villamos Művek megvizsgálta a 2.100 főt foglalkoztató Vértesi Erőmű azonnali vagy novemberi bezárásának lehetőségét. Az MVM közgyűlésén a bezárást egyelőre levették a napirendről, és kidolgozzák, milyen feltételekkel működtethető a VÉRT az eredetileg tervezett 2014-es határidőig” – tájékoztatta az MTI-t alig tíz napja *Keleti György*, az MSZP oroszálányi országgyűlési képviselője.

A politikus szerint a cég életben tartásához havi egymilliárd forint szükséges, mert a megtermelt áramot a vállalat kétszer annyira el kell állítani, mint amennyire eladja. *Keleti György* rámutatott, hogy a Vértesi Erőmű működtetése nemcsak gazdasági, hanem szociális kérdés is, ezért lehetőséget kapott *Bajnai Gordon* miniszterelnöktől, hogy szakértőkkel együtt javaslatokat tegyen a VÉRT további működtetésére. (MTI/MEE Online 2009-06-11)

Parlamentári események

Az Országgyűlés tavaszi ülészakán 2009. június 8-án *Bencsik János* országgyűlési képviselő az alábbi kérdést tette fel a pénzügyminiszternek: „Mit tesz a kormány a Vértesi Erőmű Zrt. 2100 munkahelyének megőrzése érdekében?” A képviselő visszaült arra, hogy már négy hónappal korábban is azonnali kérdést intézett az akkori pénzügyminiszterhez a veszélybe került 2100 belső és 1500 külső munkahely megőrzése érdekében.

Dr. Katona Tamás pénzügyminisztériumi államtitkár válaszában a világgazdasági válságra utalt, ill. arra, hogy a Magyar Villamos Művek igazgatósága és közgyűlése foglalkozott az erőmű helyzetével. Azt a megállapítást tették, hogy mindenképpen szükséges olyan gazdaság- és társadalompolitikai hatásvizsgálatokat végezni, amelyeknek megfelelően elő lehet készíteni azt, hogy a kormány valamikor a közeli jövőben foglalkozhasson az erőmű helyzetével, és olyan döntéseket hozhasson, ami a foglalkoztatás megőrzését szolgálja.

Bencsik János azt hangsúlyozta, hogy az érintett 3600 munkavállaló nem hatásvizsgálatra, hanem a kormányzat azonnali segítségnyújtására vár, a korábbi ígéret alapján.

2009. június 22-én az Országgyűlésben *Keleti György*, az MSZP képviselője tette fel a fenti kérdést: „Mit tesz a kormány a Vértesi Erőmű Zrt. 2100 munkahelyének megőrzése érdekében?”

Dr. Oszkó Péter pénzügyminiszter elmondta, hogy a kormány a 2009. június 17-ei ülésén döntést hozott arról, hogy nemzetgazdasági, így többek között foglalkoztatási érdekekre tekintettel a Vértesi Erőmű Zrt. továbbműködtetését tartja szükségesnek. Ennek érdekében a Magyar Villamos Művek Zrt. tulajdonosi eszközökkel biztosítja a társaság további működését, és hatékonyságnövelő programot hajt végre a Vértesi Erőmű Zrt.-nél a veszteségek minimalizálása érdekében. Ezzel elérhető lesz, hogy a 2100 munkahelyből legalább 1500-at meg tudjunk tartani.

Az 1097/2009. (VI. 23.) Kormányhatározat a Vértesi Erőmű Zrt. jövőjéről

1. A Kormány

- a) a nemzetgazdasági (foglalkoztatási, rendszerbiztonsági és környezetvédelmi) érdekekre való tekintettel a Vértesi Erőmű Zrt. további működtetését tartja szükségesnek,
- b) egyetért azzal, hogy a további jogszerű működtetés keretében a társaság finanszírozását a Magyar Villamos Művek Zrt. tulajdonosi eszközökkel biztosítsa, és hatékonyságnövelő programot hajtson végre a Vértesi Erőmű Zrt. veszteségeinek minimalizálása érdekében; ennek során a Kormány szükségesnek tartja, hogy a Magyar Villamos Művek Zrt. megfelelő referenciákkal rendelkező külső szakértőt vonjon be a bányaművelés és az erőmű karbantartás hatékonyságának növelésére,
- c) szükségesnek tartja, hogy a Magyar Villamos Művek Zrt. tegyen intézkedéseket annak érdekében, hogy magántőke bevonásával (privatizáció, eszközértékesítés, közös fejlesztés-működtetés) is elősegítse a veszteségfinanszírozás mérséklését, a tartós továbbműködtetés alapjainak megerősítését,
- d) felhívja a pénzügyminisztert, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács – mint a Magyar Villamos Művek Zrt. tulajdonosi joggyakorlója – útján gondoskodjon az a)-c) pontban meghatározott feladatok teljesítéséről,

felelős: pénzügyminiszter, határidő: azonnal.

- e) felhívja a közlekedési, hírközlési és energetikai minisztert, hogy haladéktalanul kezdje meg a szénipari szerkezetátalakítási támogatás 2010 utáni meghosszabbításának előkészítését, és vizsgálja meg a támogatás összege módosításának lehetőségét is,

felelős: közlekedési, hírközlési és energetikai miniszter, határidő: azonnal.

- f) felhívja a pénzügyminisztert, hogy kérje ki az Európai Unió Bizottságának a b) és e) pontokban meghatározott intézkedésekkel kapcsolatos álláspontját,

felelős: pénzügyminiszter, határidő: azonnal.

- g) felhívja a pénzügyminisztert és a közlekedési, hírközlési és energetikai minisztert, hogy a fenti feladatok eredményeiről 2009. november 30-ig tájékoztassa a Kormányt,

felelős: pénzügyminiszter; közlekedési, hírközlési és energetikai miniszter, határidő: 2009. november 30.

2. A Kormány felhívja a pénzügyminisztert, hogy intézkedjen a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács felé annak érdekében, hogy az állami többségi tulajdonban lévő társaságoknál hatékony vállalatirányítási keretek – beleértve a kockázatkezelést és a belső ellenőrzési rendszert – kerüljenek kialakításra az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás erősítése érdekében,

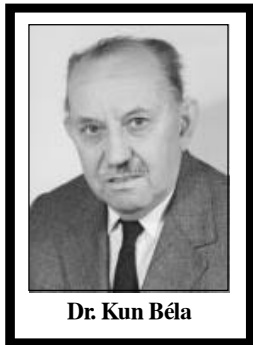
felelős: pénzügyminiszter, határidő: 2009. szeptember 30.

3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Dr. Hom János – PT

Dr. Kun Béla (1919–2009)

Szomorúan vettük a hírt, hogy 2009. április 25-én Gyöngyösön elhunyt *dr. Kun Béla vasokleveles bányamérnök, az OMBKE tiszteleti tagja.*

1919. július 2-án született Kolozson. Elemi iskoláit Kolozson, gimnáziumi tanulmányait a Kolozsvári Unitárius Gimnáziumban végezte. Egyetemi tanulmányait Temesváron kezdte a bánya- és kohómérnöki szakon, majd a bécsi döntés után a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen fejezte be Sopronban.

Gyakornokként a felsőbányai és nagybányai ércbányák, 1942 októberétől 1944 októberéig a Magyar Királyi *Felsődemai Ásványolaj és Lignitbánya* mérnökségén dolgozott. Később annak vezetője lett, ahol ásványi nyersanyag készletszámításokat végzett és iparvasutat tervezett. A háborús események miatt a *komlói szénbányákhoz* vezényeltek, ahonnan mint erdélyi menekültet hívták be katonának. Hazatérte és igazolása után 1946. április 1-jétől 1947 októberéig a *recski ércbánya* üzemvezető helyettese lett. Recskről újból Komlóra került, ahol a feltárási munkákat irányította és a vízöblítéses fúrást igyekezett meghonosítani. Rövid ideig a Nagymányoki Szénbányák főmérnöke, majd ismét Komlón a beruházási munkák megbízottja.

Komlóról 1951 márciusában áthelyezték a Bánya- és Energiaügyi Minisztérium Vegyesásvány-bányászati Főosztályára, ahonnan 1952. április 1-jével kinevezték az akkor alakult *Gyöngyösi Ércbánya* főmérnökének. Feladata volt a bánya feltárása, a kutatások irányítása és az ércelőkészítő üzem alapterületeinek és bővítéseinek irányítása, a bánya fejtmódjainak kifejlesztése, az ércelőkészítési technológia állandó fejlesztése. Az 1963. évi átszervezéssel az Országos Érc- és Ásványbányák Mátrai Művei főmérnöke lett, így irányítása alá került a recski bánya és ércelőkészítőmű, a felnémeti mészkőbánya és feldolgozó (törő, osztályozó, őrlő), az istenmezejei bentonit és a nemti tűzállóanyag bánya. Feladatköre így kiterjedt valamennyi, a Mátra hegységben folyó érc- és ásványbányászatra és kutatásra.

A *Geomincó Rt.* megalakulása után, 1973. március 1-jétől elvállalta a ciprusi rézérc külfejtés és ércelőkészítőmű beruházásának irányítását és azok üzembe helyezését. A Ciprus északi részén bekövetkezett események miatt 1976 végén hazatért, és 1979-ig a Geomincó Rt. műszaki-gazdasági tanácsadója, 1979-1982-ig a *Központi Bányászati Fejlesztési Intézetben* a Recski Réz kombinát tervezési főmérnöke volt. 1982-ben ismét visszakerült a mátrai ércbányászathoz, mint műszaki-gazdasági tanácsadó, 1983-1984-ben az OÉÁ Rézérc Művei főmérnöke volt, ahol szakértői tevékenységét az 1985. december 31-ével történt nyugdíjba vonulása után is igénybe vették. 1991-től elvállalta a recski ércvagyon hasznosításának elősegítésére létrehozott *Hungarocopper Ércbányászati Fejlesztő Rt.*-ben a fejlesztési igazgatói megbízatást.

1964-ben megszerezte a bányai gazdasági mérnök oklevelet, majd 1968-ban a műszaki doktorátust. 1961-1972 között tagja volt MTA Bányászati Tudományos Bizottság *Bányászati Szakbizottságának*, 1984-től haláláig MTA Miskolci Akadémiai Bizottság *Bányászattörténeti Szakbizottságának*. Külön megbízatásként vett részt a *KGST* szénfémkohászati és ércelőkészítési magyar-mongol műszaki-tudományos együttműködési munkabizottságaiban.

16 publikációja közül 14 a BKL Bányászatban jelent meg. Egy mérnöktovábbképző intézeti könyv önálló, további három könyv társszerzője. Kiemelendő a *Gyöngyösorszi Ércbányák Története* és *A Magyar Bányászat Évezredes Története*, mely utóbbinak több fejezetét is ő írta. Főszerkesztője-társszerzője az OMBKE kiadásában megjelent *25 éves az Országos Érc- és Ásványbányák-nak*.

Munkásságát 1953-ban a *Népköztársasági Érdemérem I.* fokozatával, 1955-ben a *Szocialista Munkáért I.* fokozatával és a *Bányász Szolgálati Érdemérem* bronz, ezüst, arany és gyémánt fokozatával ismerték el.

Az OMBKE-nek 1943-tól volt tagja. 1966-ban, majd 1997-től 2004-ig tagja volt a választmányának. 1993-tól 2004-ig a mátrai helyi szervezet titkára, ill. elnöke volt. 40, 50 és 60 éves tagságáért háromszor kapta meg a *Sólyt Vilmos- emlékérmét*, 2000-ben az OMBKE tiszteleti tagjává választotta. Képviselte az érc- és ásványbányászatot a MTESZ Heves Megyei Elnökségében 1970-73 között.

2009. május 14-én Gyöngyösön a felsővárosi temetőben számos volt munkatársa, az OMBKE vezetőségének, valamint a mátrai és mátraaljai helyi szervezeteinek tagjai kísérték utolsó útjára. Nevükben *dr. Gagyai Pálffy András* búcsúzott meleg szavakkal *Béla Bácsitól*, a *Főmérnök Úrtól*:

„1952-től 21 éven át voltál a Gyöngyösorszi Ércbányák meghatározó műszaki személyisége, a főmérnöke. Része voltál mindazon műszaki megoldásnak, mely a Gyöngyösorszi Ércbánya területén a kezdetektől megvalósult.”

„Részt vettél a gyöngyösi nyugdíjasok klubjában. Éveken át szervezted a bélyegyűjtőket. Szeretted a Mátra hegyeit és Gyöngyöst, melynek szépítése érdekében részt vettél a lokálpatrióták munkájában. Alapító tagja voltál a Magyarhoni Földtani Társulat Ásványgyűjtő Szakcsoportjának, mivel szerelmese és szakértője voltál az ásványoknak.

Ma már senki sem tudja megtalálni ásványgyűjteményedben azt a különleges, egyedi kristályt, melynek szépsége csak mikroszkóp segítségével volt felismerhető. Véglegesen elvitted magaddal a titkot. Meghagytad viszont számunkra a sokunk által irigyelt mérnöki magatartás, a szerteágazó természettudományos érdeklődés kutató szellemének példáját.

Isten veled Béla bácsi! Utolsó Jó szerencsét Főmérnök Úr!”

PT

Selmeci Béla (1915–2009)

Életének 94-ik, OMBKE-tagságának 71-ik évében, 2009. július 1-jén örökre eltávozott közülünk egyesületünk legrégebbi tagja, *Selmeci Béla* vasokleveles fémkohómérnök, külkereskedelmi közgazdasági mérnök, az OMBKE tiszteleti tagja.

Selmeci Béla

Selmeci Béla 1915. október 15-én született Szegeden. Ugyanitt végezte általános és középiskoláit, majd 1938-ban Sopronban szerzett fémkohómérnöki oklevelet.

Sopronban rövid ideig tanársegéd, majd Pétfürdőn a kísérleti bauxitkohósítási üzem vezetője volt. 1939-ben a diósgyőri acélműbe, majd Jolsvára, a magnezitüzemhez került üzemvezetőnek. 1948-tól ismét Diósgyőrben részt vett a Vaskohászati Kemence-építő Vállalat – a későbbi Kohászati Gyárépítő Vállalat (KGyV) – létrehozásában, 1951-től annak főmérnöke lett. 1952-ben a kohászati miniszter első helyettese, majd a Kohó- és Gépipari Minisztérium (KGM) Vaskohászati Igazgatóság főmérnöke. 1956-65 között az ALUTERV igazgatója, majd a KGM kohászati fejlesztési osztályvezetője volt. 1968-tól 1978-ig a KGYV-nél volt főmérnök, a tervezési iroda vezetője. Dolgozott algériai acélmű építésénél, majd nyugdíjasként a Csepeli Csögyárban, ill. a KGyV-nél.

Kimagasló alkotásai közé tartozik a világon első króm-magnezit boltozatú kemencék, ill. a legnagyobb hazai martinkemencék tervezése. Részt vett az *Intermetall* alapokmányának, ill. a magyar-szovjet timföld-alumínium egyezménynek a kidolgozásában. Számos szakcikke jelent meg, elsősorban a BKL Kohászatban, több kohászati szakkönyv társszerzője, szerkesztője a vaskohászati iparág 1945-1987 közötti fejlődését összefoglaló tanulmányának.

Munkássága elismeréseként a *Munka Érdemrend* arany és ezüst fokozatait, a *Szocialista Munkáért Érdemrendet* és *KGST Emlékérmét* kapott.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1938 óta volt tagja. 2008-ban egyesületünk tagsága nagy tapssal, szeretettel köszönthette Székesfehérvárott, az OMBKE 98. küldöttgyűlésén, amikor 70 éves egyesületi tagsága elismerése jeléül *Sóltz Vilmos-émlékérem* kitüntetésben részesült, amit személyesen vett át.

1953-1954-ben a Vaskohászati Szakosztály elnöke, 1960 és 1963 között az egyesület *főtitkára* volt, az Alapszabály Bizottságában is több évig dolgozott. Évtizedeken át volt tagja a Kohászati Lapok szerkesztő bizottságának, ill. szerkesztőségének. Két ízben kapta meg a z. *Zorkóczi Samu-émlékérmét*, és négy ízben a *Sóltz Vilmos-émlékérmét*. 1981-ben az egyesület tiszteleti tagjának választották, 1992-ben a *Centenáriumi emlékéremmel* tüntették ki.

Egész pályáját jellemzi a kohász szakma fejlesztését célzó fáradhatatlan tevékenység és egyesületünk iránti elkötelezettség. Nyugdíjazását követően, amíg egészségi állapota megengedte, rendszeresen üdvözölhettük az OMBKE budapesti titkárságán, ahol korábbi tapasztalataira támaszkodva segítőkészségére mindig számíthattunk.

Feledhetetlen tagtársunktól 2009. július 17-én vettünk végső búcsút Budapesten, az Óbudai Temetőben, a kohász társadalom, az egyesület és barátai nevében *Schmidt György* okl. kohómérnök, az OMBKE korábbi ügyvezető igazgatója mondott emlékező beszédet és kívánt utolsó Jó szerencsét!

GPA

Diplomaátadási ünnepség a Miskolci Egyetemen

2009. június 20-án került sor a Miskolci Egyetem nyilvános ünnepi Szenátus Ülésén a Műszaki Földtudományi Karon (MFK), a Műszaki Anyagtudományi Karon (MAK) és az Egészségügyi Karon végzettek részére a diplomák átadására.

Az elnökség (az Egyetem rektora, a nyolc kar dékánja és a két díszdoktori cím várományosa) Brahms „Akadémiai ünnepi nyitányára” vonult be a kari zászlók után az Egyetem aulájába. A Himnusz után *dr. Patkó Gyula* rektor köszöntötte a megjelenteket, majd a műszaki karokon végzett friss diplomások mérnöki fogadalomtételére került sor.

Ezt követően *dr. Bóhm József*, a Műszaki Földtudományi Kar dékánja tett előterjesztést, mely szerint a 2008/2009-es tanévben egyetemi szintű graduális képzés keretében az alábbi szakokon abszolutóriumot szerzett 86 fő, záróvizsgát tett 84 fő, oklevelet szerzett 57 fő:

Bánya- és Geotechnikai Szakon	1 fő
Előkészítéstechnikai-mérnöki Szakon	7 fő
Környezetmérnöki Szakon	31 fő
Műszaki Földtudományi Szakon	3 fő
Olaj- és Gázmérnöki Szakon	8 fő
Geográfus Szakon	7 fő

Főiskolai szintű graduális képzés keretében a Bánya- és Geotechnikai Szakon abszolutóriumot szerzett 17 fő, záróvizsgát tett 12 fő, oklevelet szerzett 7 fő. A kétlépcsős képzés keretében Földrajz alapszakon abszolutóriumot szerzett 15 fő, záróvizsgát tett 12 fő, oklevelet szerzett 7 fő.

Az oklevelek átadása után *dr. Gácsi Zoltán*, a Műszaki Anyagtudományi Kar dékánja tette meg előterjesztését, mely szerint a 2008/2009-es tanévben sikeres záróvizsgát tett 58 fő, közülük oklevelet 29 fő vehetett át:

Anyagmérnöki Szakon	15 fő
Kohómérnöki Szakon	6 fő
Anyagmérnök BSc Szakon	6 fő
Anyagmérnök MSc Szakon	2 fő

Az oklevelek átadása után az Egészségügyi Kar dékánja, *dr. Barkai László* tette meg előterjesztését, mely szerint sikeres záróvizsgát 55 fő tett, oklevelet 35 fő vehetett át.

Dr. Bóhm József, a MFK dékánjának ünnepi beszéde után PhD doktori fokozatok odaítélésére került sor. A Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskola keretében folytatott tanulmányok sikeres lezárásaként PhD doktori oklevelet vett át: *Hegedűs András* okl. geográfus, *Jobbik Anita* okl. olaj- és gázmérnök és *Szabó Attila Imre* okl. környezetmérnök, a Műszaki Anyagtudományi Karon *Budai István* okl. előkészítés-technikai mérnök.

A Műszaki Földtudományi Kar előterjesztése alapján címzetes egyetemi tanári címet *dr. Kiss Bertalan*, címzetes egyetemi docensi címet *dr. Bohus Géza*, *dr. Izsó István*, *dr. Zsuga János*, *Farkas Sándor* és *dr. Darányi Ida* és *Hursán László* kapott.

A karok javaslata alapján a Miskolci Egyetem Szenátusa *dr. Kovács Ferenc* akadémikus, az MFK professzora és *dr. Bartha László*, az MTA Műszaki Fizikai és Anyagtudományi Kutatóintézet professzora számára tiszteletbeli doktori címet adományozott. A doktori oklevelet az Egyetem rektora „doctorem honoris causa pronuntio” szavak kíséretében adta át. A két kitüntetett meleg szavakkal mondott köszönetet.

Ezt követően egyetemi kitüntetések átadására került sor, melynek keretében *dr. Ormos Tamás* egyetemi docens, dékán-helyettes és *dr. Tóth Levente* egyetemi docens „Miskolci Egyetemért Érdemérem”, *dr. Sasvári Tibor*, a Kassai Műszaki Egyetem professzora a „Signum Aureum Universitatis”, *dr. Buócz Zoltán* a „Miskolci Egyetem Érdemes Oktatója” kitüntetések vehették át.

Dr. Török Tamás, az OMBKE Egyetemi Osztály elnöke egyesületi kitüntetésekkel adott át: *dr. Trianta Ferenc* egyetemi docens Soltz Vilmos-érmel, *Busku Imre*, *Sándor Imre* és *Juhász Viktor* végzett mérnökhallgatók Oklevelet vehettek át.

Az ünnepség, melyen a Bartók Béla Zeneművészeti Intézet kórusa működött közre, a Szózat elhangzásával ért véget.

E helyről is gratulálunk a kitüntetetteknek és a végzett hallgatóknak, akik névsorát alább közöljük!

Dr. Horn János

A Miskolci Egyetem Műszaki Földtani Karán 2009-ben végzettek

<i>Bánya- és Geotechnikai Szak</i>	Tóth Balázs	Kaszvinszki Renáta
Kuris Katalin	Tóth Csaba Imre	Molnár Petra
Vaszil Csaba Béla	Vöröskői Zsófia	Paripás Anikó Noémi
<i>Főiskolai bányá- és Geotechnikai Szak</i>	<i>Előkészítéstechnika-mérnöki Szak</i>	Szegedi Hajnalka
Bihary Gábor	Beőr Nikolettta	<i>Olaj- és Gázmérnöki Szak</i>
Bodnár László	Bodó Nándor	Barnóczki Balázs
Buócz Tamás	Gál Attila	Busku Imre
Cseke Ádám	Kollár Zoltán	Chikán László
Cserenyák Imre	Lőkös Réka	Hegedűs Csaba
Dobos József	Pap Zoltán	Hollós József
Farkas Gábor Zoltán	Pataki Kitti	Kovács Róbert
Fodor Attila	Szalai Eszter	Papp László
Gyenes Ferenc	Szombatfalvi Dalma	Szabó Szabolcs
Hulyák Gábor	Sztankovics Dóra	Szepesi Csaba Gábor
Istenes Orsolya	<i>Geológusmérnöki Szak</i>	Szitás Esztella Judit
Kapás Zoltán József	Szepesi Melinda Szilvia	Völgyi Sándor
Kaulicsné Szabó Anita	<i>Hidrogeológiai-mérnökgeológiai Szak</i>	<i>Környezetmérnöki Szak</i>
Láda Péter	Bányai Andrea	Bobor Roland
Lakatos Bernadett	Fedor Eleonóra	Bodrogi Adél
Németh Mariann	Koppány Péter	Bodrogi Péter
Poczik Károly	Krusóczki Tamás György	Csordás Rita
Sándor Imre	Tasnádi Gabriella	Csuhánics Balázs Tamás
Tamás István	<i>Geofizikusmérnöki Szak</i>	Czilik Mercédesz Katalin
Tomsics Tibor	Bakos Zsuzsanna	Czinege Enikő

Dankó András
Darabos Enikő
Demeter Dóra
Dóduj Krisztina
Gulyás Balázs
Heinik Tünde
Kardos Ágnes
Kerényi Zsófia
Kin Tamás
Kovács Marianna
Kovács Viktória
Kováts Péter Miklós
Lakatos Anita
Majoros Edit
Mazúr Gábor
Mihók Zsuzsa
Molnár Judit
Nagy Judit
Orosz Henrietta
Papp Gábor

Peszeki Balázs István
Pocsi Diána
Pucok Gabriella
Rékó Szilvia
Rudolf László
Ruscák Gergő
Szalóczy Antal
Szobonya Ildikó Livia
Szőke Szabolcs
Terdikné Szüle Veronika Etelka
Tóth Petra
Tóth Renáta
Tóth Zsanett
Úveges Erika
Vincze Zsuzsanna
Geográfus Szak
Abajti Norbert
Béres Andrea
Dénes Angéla
Dobos Katalin

Filep Eszter
Kereszturi Gábor
Korhut János Ádám
Pásztor Sándor
Spisák Anita
Veres Viktória
Földrajz BSc Alapszak
Dobai András
Gál Zsanett
Harmat Csilla
Herschman Tamás
Hován Adrienn
Katona Nikolett
Májer Anita
Orosz Rita
Pánya István
Szabó Zsuzsanna
Szekrényi Eszter
Szilágyi Artúr

A Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Karán 2009-ben végzettek

Anyagdiagnosztikai Szak
Albertus Dénes
Béres Levente Sándor
Dukát Balázs
Finta Dániel
Fodor Viktor László
Kovács Zoltán
Vámos Krisztián
Hőkezelő- és Képlékenyalakítási Szak
Bauman Péter
Boros Nikolett
Gyöngyösi Szilvia
Láng László
Nagy Szandra
Pálinkás Sándor
Sipos Andrea
Szabó Gábor
Szűcs Máté
Vigh Zoltán
Kerámia- és Szilikástechnológiai Szak
Balogh Gabriella
Barta Levente

Boncsér Gergő
Bortnyik Kornél
Gábor Viktória
Nahaj Nikolett
Rádai Gergő
Szabó Péter
Metallurgiai és Öntészeti Szak
Borsi Péter
Juhász Borbála
Juhász Gergő
Juhász Viktor
Máté Csilla
Önböli Norbert
Pataki Dániel
Rimaszéki Gergő
Polimertechnológiai Szak
Bene Szabolcs
Hegedűs Nóra
Kállai Imre
Kelemen Ádám
Kovács Zsolt
Kun Éva

Tóth Szabina
Anyagmérnöki MSc
Polimermérnöki szakirány
Balázs Péter
Köpöczi Anna
Nagy András
Németh István
Anyagmérnöki BSc
Polimer-technológiai szakirány
Balogh Éva Noémi
Hőkezelési szakirány
Papp Judit
Képlékenyalakítási szakirány
Simon Zsuzsanna
Végipari technológiai szakirány
Gere Tamara
Gyetzvai Nándor
Koltai Gábor
Mester Istvánné
Szántai Tamás
Szikszai Géza
Szűcs Gábor

Fél évszázada működik Miskolcon a Műszaki Földtudományi Kar

Ötven éve, hogy a Bányamérnöki Kar Sopronból átköltözött Miskolcra, a Dudujka-völgybe. A Nehézipari Műszaki Egyetemet a soproni Bányamérnöki és Kohómérnöki Karok Miskolcra tervezett áttelepítésével és egy új Gépészmérnöki Kar létesítésével 1949-ben alapították. A Kohómérnöki Kar átköltözése 1952-re gyakorlatilag befejeződött, de a Bányamérnöki Kar minden évfolyamával véglegesen csak 1959 szeptemberére került Miskolcra. Az átköltözés 50. évfordulójára emlékezve a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kara (MFK) a 2009. évet jubileumi évnak tekintette, a jubileum méltó megünneplésére számos rendezvényt szervezett, szervez:

Miskolc, április 29.: az MFK hallgatói hagyományteremtő szándékkal megrendezték az I. Miskolci Egyetemi Bányász Napot.

Sopron, május 15-16.:

– ünnepélyes megemlékezés, a Kari Tanács megkoszorúzza a Bányamérnöki Kar Sopronban eltemetett professzorai-

nak, oktatóinak, egykori dékánjainak a sírját, és megemlékezik szakmai tevékenységükről,

– ünnepi Kari Tanácsülés a Nyugat-magyarországi Egyetem tanácsstermében, ott, ahol évtizedekkel ezelőtt a kar napi működése folyt,

– ünnepi egyetemi szenátusülés keretében átadják a jubileumi okleveleket a Bányamérnöki Karon és a Földmérőmérnöki Karon végzett, jubiláló mérnököknek,

– emlékfák ültetése a Nyugat-magyarországi Egyetem botanikus kertjében az utolsó soproni bányamérnöki és földmérőmérnöki évfolyamok tiszteletére.

Miskolc, július 4.: közetmechanikai konferencia.

Brennbergbánya, szeptember: a bányászok és az erdészek által közösen létrehozott bányász tanösvény felavatása.

Miskolc, október: „A Műszaki Földtudományi Kar ötven éve Miskolcon” konferencia, mely az itt eltöltött fél évszázad legfontosabb eredményeit, a kar fejlődését mutatja be.

Dr. Horn János

A III. Magyar Műszaki Értelmiség Napja

Ünnepi ülés

A Magyar Mérnöki Kamara, a Műszaki és Természettudományos Egyesületek Szövetsége, a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Mérnökakadémia, a Magyar Innovációs Szövetség, a Rektori Konferencia és a Benkó Dixieland által kezdeményezett és szervezett Magyar Műszaki Értelmiség Napját 2009. május 15-én immáron harmadízben ünnepelték a Parlament Felsőházi Termében. Az ünnepségen és a kapcsolódó szakmai konferencián az OMBKE több tagja is képviselte egyesületünket.

Kassai Ferenc, a Budapesti Mérnök Kamara elnöke megnyitója után dr. Mandur László, az országgyűlés elnöke ünnepi köszöntőjében így fogalmazott: „a mérnökkel sok baj van, szinte kiállhatatlanok tudnak lenni, aprólékosságuk, precizitásuk, főként pedig kérdéseik a végső elkeseredésbe tudják kergetni a filozofokat és a politikusokat. Ráadásul olyan ikonokat imádnak, mint a mérhetőség, a kiszámíthatóság, a tudományos megalapozottság... A kor embere természetesen veszi, hogy a mobiltelefon egy ausztrál nagynénivel kapcsol össze, vagy Charles Simonnal Bácsalmásról lehet úrbeszélgetni, hogy ötmilliárd karóra működik, hogy gyorsvasutak járnak és sok száz ember a levegőbe emelkedik, s néhány óra elteltével a világ másik pontján ül az internet elé... A magyar műszaki értelmiség együttműködésre ítéltetett, országon belül és határokon túl egyaránt. A mai gazdasági válság nem gyengíti, hanem felerősíti a versenyt a tudástermékek piacán, s a versenyben maradáshoz ugyanaz a három dolog kell, mint a háborúhoz: pénz, pénz és pénz. Ennek megszerzése ma már éppúgy egy átfogó gondolkodás része kell legyen, mint az oktatás, a kutatás-fejlesztés, az innováció vagy a műszaki teljesítmények anyagi és erkölcsi megbecsülése. A globális és hazai válságjelenségek elsőként a műszaki értelmiséget rázták fel, elsősorban ebben a szakmacsoportban született meg a felismerés, hogy a válság depresszióval nem kezelhető. A krízis lehetőség a megújulásra, az újrakezdesre, új paradigmák, új megközelítések megfogalmazására, az alkotás szabadságának újrafogalmazására.”

Dr. Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy a műszaki értelmiség érdekei egybeesnek Magyarország érdekeivel, e napnak pedig az a legnagyobb haszna és feladata, hogy a műszaki értelmiségről a társadalomban kialakult képet korszerűsítse, erősítse és terjessze. Beszédében kifejtette, hogy „a műszakiak által létrehozott anyagi kultúra meghatározó része minden korszak kultúrájának a történelem kezdete óta. A mindennapi életben a miniket körülvevő tárgyak műszaki színvonala, a kivitel minősége, a működés megbízhatósága – mindez a fejlettség és a haladás kézenfekvő mutatója, az életminőség összetevője. S az is nyilvánvaló, hogy a műszaki és ter-

mészettudományok között sem lehet éles határvonalat húzni. Ha mindezt áttekintjük, akkor nem egy eleve humán és reál törzsre hasadó fát látunk a tudományok, a diszciplínák és a szakmák elágazásaival, hanem egy hálózat meglátásának öröme tölthet el bennünket. Ennek fennmaradásához pedig *a humán, a műszaki és az élettudományi elemeknek* kommunikálniuk kell tudni egymással. Bárcsak jobban megértenénk egymást! Bárcsak jobban tudnánk egymás nyelvén! S ez a kívülről jött kívánság az egyik oka annak, hogy teljes mértékben egyetértsek a műszaki értelmiség azon követelésével, hogy *a természettudományos tárgyakat az oktatás minden szintjén erősítsék meg...* Ha meg is lesz a műszaki értelmiség utánpótlása, ez még nem elég. *A műszaki kultúra nem lehet meg magasan képzett szakmunkások nélkül. A szakképzés átalakítása az ország fejlődésének egyik kulcskérdése.* Minőségi szakmunkásképzés azonban akkor lehetséges, ha a fizikai munkát meg fogják becsülni ebben az országban”. A köztársasági elnök az innovációról a következőképpen szólt: „A kutatás-fejlesztés természeténél fogva jövőorientált, s nemcsak az a kérdés, hogyan vészeljük át a válságot, hanem arra is gondolni kell, hogy mi lesz utána? Ha valaki csupán a válság túlélését tűzte ki célul, az nem fog részt venni a piac ártrendeződésében, és óriási hátránnyal érkezik a válság utáni napokba. A fejlesztések leállítás helyett éppen most kellene *fejlesztésekkel válaszolni a krízisre.* A válságban folyamatosan változó feltételek között, előre alig tervezhető, komplex feladatot kell megoldani, amelyre a hagyományos értelemben vett mérnöki tervezőmunka nem alkalmazható.”

Az ünnepséget köszöntötte Varga István nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter, *dr. Kroó Norbert* fizikus, az MTA alelnöke, *dr. Rudas Imre*, a Rektori konferencia elnöke, *dr. Szabó Gábor* akadémikus, a Magyar Innovációs Szövetség elnöke, *dr. Gordos Géza*, a MTESZ elnöke, *dr. Ginszler János*, a Magyar Mérnökakadémia elnöke és *dr. Benkó Sándor* villamosmérnök, a Mérnöknapok ötletgazdája. Az egyetemi ifjúság nevében *Polgári Beáta*, a Műegyetem harmadéves villamosmérnök hallgatója, majd végezetül *dr. Kovács Gábor*, az MMK elnöke mondott rövid beszédet.

A köszöntő beszédek után *dr. Tamás Pál*, az MTA Szociológiai Intézetének igazgatója tartott előadást „Elég magyar mérnökünk van a gazdasági és innovációs kitoréshez” címmel.

Az ünnepi ülés záró programjaként Bánki Donát születésének 150. évfordulójára alapított Jubileumi Emlékdíjat kapott *dr. Bokor József* akadémikus, a BME Közlekedésautomatikai Tanszék vezetője és *dr. Palkovics László* akadémikus, a Magyar Gépjárműipari Szövetség főtitkára.

Az ünnepség a Szózatral és állófogadással zárult, majd a résztvevők megtekintették a Parlament társalgójában berendezett Bánki Donát emlékkiállítását.